

НАРОДНО СЪБРАНИЕ	
Вх. No	654-04-206
Дата	06 / 07 2016 г.

**ЧРЕЗ
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
НАРОДНОТО СЪБРАНИЕ**

**ДО
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА
КОМИСИЯТА ПО
ПРАВНИ ВЪПРОСИ**

УВАЖАЕМА ГОСПОЖО ПРЕДСЕДАТЕЛ,

На основание чл. 80, ал. 1 от ПОДНС внасям предложение за изменения и допълнения на приетия на първо гласуване законопроект за Закона за съдебната власт № 602-01-34 ОТ 17.06.16 г. внесен от Министерски съвет.

Предлагам да се прередактира чл. 28 ЗСВ така:

Чл. 28 ал. 1: В едномесечен срок от изтичане на мандата избран член на ВСС се назначава на длъжност с една степен по-висока от заеманата преди избора, или по негово искане се възстановява на заеманата преди избора длъжност, като времето, през което е бил член на Висшия съдебен съвет се зачита за стаж по смисъла на чл. 164 ал. 1-7.

Чл. 28 ал. 2 : В едномесечен срок от предсрочното прекратяване на мандата на основание чл. 130 ал. 8 т. 1 от Конституцията, избраният член на Висшия съдебен съвет се възстановява на заеманата преди избора длъжност, като времето, през което е бил член на Висшия съдебен съвет се зачита за стаж по чл. 164 ал. 1-7.

Да отпадне от проекта редакцията, приета на първо четене на чл. 28 ал. 1 и 2.

Мотиви:

Предложеното сега разрешение е стимул за тези магистрати, които ще се кандидатираат и бъдат избрани за членове на ВСС. През времето на мандата им-пет години и още толкова след това, те не могат да бъдат

атестирани, а това означава, че не могат да участват в конкурси за повишаване.

Така качествени магистрати от по-ниски нива в системата ще пожелаят да участват в управлението и.

Ще бъде разрешен един въпрос на справедлива основа, свързан с кариерното израстване и участието в управлението на системата, която е прокламирано, че трябва да се самоуправлява.

Тя само от върховни магистрати и външни за нея лица ли ще се управлява? Или от лица с неясни мотиви за кандидатиране, меркантилни и други, с качества далеч от морала, които не мислят за кариерата си?

Няма да има същото разрешение за тези членове, които поради подаване на оставка ще имат прекратен предсрочно мандат-те ще се върнат на предходната си длъжност.

Предлагам да отпадне предложението за създаване на чл. 28 ал. 2 от ЗСВ, предвиждащи извършване на оценка на дейността на досегашните членове от бъдещите, като тя замества атестацията.

Липсват, а и е изключително трудно да се намерят критерии и методика за оценяване на индивидуална работа в колективен орган. Това изисква и познаване работата на такъв орган и неговата специфика, с оглед огромната по обем и разнообразна дейност във ВСС.

Новия състав едва ли за един месец ще се ориентира в нея, а камо ли да изготвя методики и критерии.

Участието на всеки член в различните комисии и дейности на ВСС е различно-и по брой и по изказвания. Резултатите от работата на колективен орган са колективни. Ако като цяло дейността на органа е определена като успешна, или неуспешна, или пък на средно ниво, това означава ли че съответно такава оценка ще получи всеки член?

Ако някой член е изказал едно, а друг-друго мнение по повод на предложение за решаване на даден проблем, и мнозинството е приело едното или друго-коя ще е оценката за гласувалите по един или друг начин, още повече, че по-голямата част от мандата на този съвет премина при тайно гласуване?

Ако една част от постановените актове на съвета не са индивидуални административни, а вътрешно служебни, общи или от друго естество, как ще се преценява тяхното качество, или участието на отделния член в подготовката и гласуването им?

Как ще се оценява участието на членовете в различните комисии, в изработването на актове, предложения, участие в различни управленски и други форуми, когато всичко във ВСС е продукт на колективна воля?

Ще е налице правен парадокс-да се заменя оценка за колективна воля и отговорност в колективен орган, с индивидуална оценка.

Предложението има за цел само едно-да компенсира липсата на атестация за период, през който членове на ВСС не са магистрати. Но

атестация не се прави на магистратите на върховно ниво. Тогава за какво им е тази оценка и каква атестация тя замества?

Ето защо няма еднаквост в принципа за тази оценка.

Това важи и за членовете по право.

Те не се оценяват, а наравно с другите са магистрати, участват в работата на колективния орган и някои от тях са от по-ниски нива. Тук не може да се приложи нито един принцип при предлаганото разрешение- нито се оценяват с оглед заместване на атестация, с оглед връщане в системата на същото ниво от което идват, и кариерно израстване, нито са на върховно ниво преди избора им, за да не бъдат атестирани.

Предлагам същото разрешение и по отношение на инспекторите и главния инспектор-чл. 50 ал. 1 и 2 от предложения и приет на първо четене проект да отпаднат, а да се редактират както по-горе е предложено, аналогично на чл. 28 ал. 1 и 2.

Предлагам да се приемат следните редакции за изменение и допълнение на проекта, както следва:

Чл. 30 ал. 2 т. 1 да се прередактира така:

Чл. 30 ал. 2 т. 1. Приема бюджета на съдебната власт и организира съгласувано, равномерно и пропорционално разпределение на извънбюджетните средства, които постъпват от външни на системата източници в професионалните организации в системата на съдебната власт и са свързани с финансиране на дейности по чл. 30 ал. 2 т. 3, 7, 8, 10, 11, 12, 13, 16, 18,.

Мотиви: Основните средства, които постъпват в професионалните организации на съдиите, прокурорите и следователите са от членски внос, първоначални вноски, издателска и друга дейност, но основно от външни източници. Те са насочени предимно към повишаване на квалификацията на магистратите, но и за утвърждаване на независимостта им, за ефективността на работата им, за защита на техните трудови права, прозрачността в работата им, натовареността, техническото оборудване и т. н.

Неравномерното финансиране на различните професионални организации създава неравенство по отношение повишаване на знания, опит квалификация, защита на правата, натовареността, прозрачността в работата на членуващите в тях магистрати.

Стремежът на държавата, респ. на ВСС е всички, които са заинтересовани от повишаване нивото на

независимост, прозрачност, знания, квалификация и опит и оттам-качеството на правосъдието-да се стремят към равно отношение към всички магистрати и към повишаване на качеството им на дейност.

Неравномерното финансиране с външни на органите или професионалните им организации средства създава не само неравенство, но и посяга към независимостта на магистратите.

Създава се напрежение между тези, които са избрали да бъдат членове на една или друга организация, защото целите им са съвсем сходни, а финансирането-различно, или никакво за едни и сериозно-за други.

От друга страна, ако се позовем на една аналогия, средствата, които постъпват в страната ни по линия на ЕС и съответните международни проекти и програми, не постъпват пряко в бенефициентите, а се разпределят чрез съответен управляващ орган. Несъмнено, тези средства са с цел увеличаване капацитета на държавата ни във всяко отношение и като цяло –изравняването ни с другите държави от ЕС.

Затова трябва и средствата, свързани с квалификация, опит, независимост, прозрачност, техническо оборудване, защита на права и интереси на магистратите, трудови права, натовареност, прозрачност в съдебната власт да бъдат разпределяни равномерно и пропорционално. Така се постъпва със средствата от бюджета на съдебната власт, налице е регламент относно разпределяне на такива средства и по международните проекти и програми, но средствата, получавани най-вече в професионалните организации от външни източници, не се разпределят равномерно. А основните цели на тези организации са именно тези, визирани по-горе.

При така направеното предложение не се посяга на независимостта на съответните професионални организации, нито на имуществото им, защото става реч за средства, предназначени за квалификация на магистратите, за защита на техни права, за независимост и прозрачност в работата им, а това са и дейности, в правомощията на Пленума на ВСС, който има задължението да ги извършва и организира.

Основен конституционен принцип за съдебната власт е независимостта, а при различното финансиране на професионални организации на магистрати, някои от които не получават такова, а други получават, се създава среда за зависимост.

Не се нарушават и други конституционно установени принципи-нито правото на сдружаване за задоволяване и защита на интересите на гражданите, нито свободното сдружаване.

Съобразно разпоредбите на ЗЮЛНЦ, само със закон може да се приемат ограничения по отношение средствата за постигане целите на юридическите лица с нестопанска цел/чл.3 ал 2 ЗЮЛНЦ/.

В чл. 38 ал. 2 от закона е установен принцип за участие на чуждестранни юридически лица с нестопанска цел ,респ. техни клонове в страната, в съответната общественнополезна дейност-а именно-само при

условията на същия закон-ЗЮЛНЦ. Това значи,че една чуждестранна организация,респ. неин клон в страната,ще бъде длъжна да се подчинява на разпоредбите на ЗЮЛНЦ,респективно-и на нормата на чл. 3 ал. 2.

Не може да се приеме,че предложението за изменение на чл. 30 ал. 2 т. 1 ЗСВ,а именно- дейността на Пленума на ВСС, съгласувано с тези професионални организации равномерно и пропорционално да разпределя средства,получени от външно финансиране ограничава средствата за постигане целите на съответната организация,която получава повече от останалите.

Това е така,защото това ограничение ще е по силата на специален спрямо ЗЮЛНЦ закон -ЗСВ, и с оглед приоритета на конституционния принцип за независимост на съдебната власт.

Това ще е така и с оглед на по-голямата,специфична и обща за съдебната система цел,свързана с дейността и –независимо и качествено правосъдие,която се постига и чрез повишаване нивото на знания ,опит,професионална квалификация,защита на трудови и професионални права,прозрачност и независимост на всички магистрати.

Така ще се опазва и единството на съдебната власт,а няма да се допуска перфидна чуждестранна намеса в организацията на дейността и,от което държавата ни няма нужда.

Чл. 361 ал. 3 ЗСВ да придобие една от следните редакции:

I.

Чл. 361 / 3/.Бюджетът на съдебната власт включва всички приходи от дейността на органите на съдебната власт,**съдиите по вписванията**,Националният институт на правосъдието,разходите за издръжката на органите на съдебната власт,**съдиите по вписванията**,на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на Националния институт на правосъдието,с изключение на разходите,които по силата на този закон се определят по бюджета на Министерство на правосъдието,взаимоотношенията с централния бюджет и други бюджети и финансирането на бюджетното салдо.

II.

Чл. 361 / 3./ 3.Бюджетът на съдебната власт включва всички приходи от дейността на органите на съдебната власт, ,Националният институт на правосъдието,разходите за издръжката на органите на съдебната власт, ,на Инспектората към Висшия съдебен съвет и на Националния институт на правосъдието,с изключение на разходите **по издръжката на съдиите по вписванията** и тези,които по силата на този закон се определят по бюджета на Министерство на правосъдието,взаимоотношенията с

централния бюджет и други бюджети и финансирането на бюджетното салдо.

Ако се приеме предложение II, трябва да се отмени разпоредбата на чл. 292 ал. 2 ЗСВ.

Мотиви: При сега действащата редакция на текста и структурата на държавния бюджет/относно МП/ и на бюджета на съдебната власт, приходите от дейността на съдиите по вписванията се централизират в държавния бюджет/респ. по бюджета на Министерство на правосъдието/, а издръжката на тези съдии се поема от бюджета на съдебната власт. Сумата за издръжка е около 10 000 000 лв. и включва трудови възнаграждения и обезщетения, вноски по осигуряване/-ДОО и здравно /, средства за дрехи и др.

Затова предлагам два принципно обратни подхода-ако приходите от дейността на съдиите по вписванията се включат към бюджета на съдебната власт, то и разходите да са за негова сметка. Ако не-тогава и разходите за издръжка на тези съдии да са за сметка на бюджета на МП, още повече, че МП ги администрира-назначава, поощрява, наказва и т. н.

При който и да е от двата подхода ще се приложи и на практика принципа за самостоятелност на бюджета на съдебната власт, закрепен в чл. 117 ал. 3 от Конституцията. Съдържанието на този принцип е неразривно свързано и с обстоятелството, че бюджета на съдебната власт в приходната си част е основан на приходи от такси /над 90%/ и около 10 % от приходи от дарения, глоби и др. вземания. Сега размерът на приходната част е 140 000 000 лв. и в последните няколко години е недостижим-налице е намаляване на абсолютния брой дела, които биват таксувани. Размерът на неизпълнението е над 20 000 000 лв. Разходната част на бюджета е над 550 000 000 лв. и разликата между приходна и разходна част се поема от държавата.

Сегашната положение с приходите и разходите за съдиите по вписванията ясно показва дисбаланса в утвърждаването на този принцип.

Предлагам глава двадесета, раздел V „Охрана“ , със съответните норми на отделните разпоредби да се измени.

Главна дирекция „Охрана „ да премине към Пленума на ВСС, респ. разходите по осъществяване на дейността и да се поемат от бюджета на съдебната власт, като се измени и чл. 361 ал. 3 от ЗСВ с добавяне „...и на ГД „Охрана“, след думите „Националния институт на правосъдие,“.

МОТИВИ:

Мотивите се съдържат в подобряване цялостната организация на тази дейност, защото с изменението на ЗСВ по отношение на управление на

недвижимите имоти на съдебната власт се създават редица затруднения и за МП и за ВСС по отношение на охранителната дейност. Те са свързани не само с технически и правни проблеми, но и организационни.

В момента дейността на съдебната охрана в частта и по СОТ е изпълнявана от охранителна фирма, спечелила откритата процедура по обществена поръчка.

Служителите на тази фирма са външни за системата лица и нямат право на достъп до помещенията в охраняваните сгради.

До края на работното време в тях, или при продължителен съдебен процес и в други подобни случаи съдебната охрана остава до затварянето на сградата. След това се включва сигналната техника.

Ако през извънработно време тя се включи, служителите на фирмата уведомяват съдебната охрана и съответно лице от съдебния орган, изчакват ги да пристигнат на място и едва тогава може да се влезе в сградата.

През това време, особено нощем, всеки може да си представи какво може да се случи.

Сега съдебните сгради са предоставени в управление на ВСС. Съдебната охрана е към МП. Следва да се реструктурират правилата за достъп и на служителите по охраната, защото те вече са външни за системата, а и сградите не се управляват от МП.

В тях има охранителна техника, окабеляване и съответни консумативни разходи. Създава се проблем с плащането им, с поддръжката им и достъпа до тях, тъй като в различните сгради те са или част от структурната окабеляване, или са допълнително монтирани. Към това се добавя и практическата невъзможност за разделянето им и съответно поддръжката им там, където има етажи, или части от етажи, ползвани от МП.

Освен това основната функция на съдебната охрана е охрана на органите на съдебната власт, охрана на сградите и подпомагане дейността на съдиите и прокурорите/чл.391 и сл. ЗСВ/.

Ето защо е нон сенс управлението на съдебната охрана да е съсредоточена в МП, което нито управлява съдиите и прокурорите и следователите, вече не управлява и сградите на съдебната власт.

Няма нито един разумен аргумент за продължаване на това статукво.

Направеното предложение предполага на първо място да се допълни чл. 30 ал. 2 ЗСВ с нова точка 20 със следното съдържание:

20-осъществява и контролира дейността по охрана на органите на съдебната власт .

Чл. 391 ал.1 ЗСВ да придобие следната редакция:

Чл.391/1/. Дейността по охрана на органите на съдебната власт се осъществява от Главна дирекция, която е юридическо лице, със седалище в

гр. София, второстепенен разпоредител с бюджет към Висшия съдебен съвет.

Чл. 391 ал.2 да се отмени, а ал. 3 да стане ал. 2.

Чл. 391 ал. 4 ЗСВ да стане ал. 3 и придобие следната редакция:

Чл. 391 / 3./ При извършване на дейностите по ал. 3 ,т. 1-7 Главна дирекция „Охрана” осъществява необходимото взаимодействие с **Пленума на Висшия съдебен съвет** и с административните ръководители на органите на съдебната власт.

Ако не се приеме предложението за преминаване на ГД „Охрана” към ВСС, тогава чл. 391 ал. 4 да се прередактира пак така, както е посочено по-горе, като се замени МП с Пленума на ВСС.

Мотиви: Управлението на недвижимите имоти и имуществото на съдебната власт, съгласно чл.30 ал. 2 т. 5 и 387 ЗСВ се осъществява от Пленума на ВСС. Дейността по охраната на съдебните сгради трябва да се осъществява по необходимост със съгласуване и взаимодействие с Пленума на ВСС, а досегашния текст на ЗСВ не е актуален, защото МП вече няма правомощия по управлението на съдебните сгради.

Чл. 391 ал. 5 или да стане ал. 4, или да остане ал. 5/ако не се приеме предложението за преминаване на ГД „Охрана” към ВСС /,като придобие следната редакция:

Чл. 391/4/ Правилата и нормите за безопасност и охрана при проектиране, строителство, реконструкция, модернизация и експлоатация на обектите на съдебната власт се определят с наредба, издадена от **Пленума на Висшия съдебен съвет**, съгласувана с **министъра на правосъдието** и **министъра на регионалното развитие и благоустройството**.

Мотиви : Управлението на недвижимите имоти на съдебната власт, съгласно чл. 30 ал. 2 т. 5 ЗСВ е правомощие на Пленума на ВСС. Това налага посочените в текста въпроси да се регламентират от него, по силата на чл. 30 ал. 2 т. 17 ЗСВ. Съгласуването с МП е заради правомощията му по пар. 83 ал. 2 ПЗР ЗИД ЗСВ/ДВ бр. 28/8 04 2016 г./, а с МРРБ-заради неговите правомощия в областта на устройството на територията.

Чл. 391 ал. 6 съответно да стане ал. 5 с редакция:

Чл. 395/5/ Видът на информацията по ал. 2/3/ т. 11 и редът за предоставянето и се определят с наредба, издадена съвместно от **Пленума на Висшия съдебен съвет** и **министъра на вътрешните работи**.

Чл. 391 ал. 7 да стане ал. 6 при приемане на предложението за изменение на целия раздел ,с диспозиция:

Чл. 391 /6./Устройството и дейността на ГД „Охрана” се уреждат с правилник,издаден от Пленума на Висшия съдебен съвет.

Пар. 83 ал. 2 ПЗР ЗИД ЗСВ/ДВ бр. 28/8 04 2016 г./,да придобие следната редакция:

& 83 / 2/Предоставените до влизането в сила на този закон имоти на Министерството на правосъдието за нуждите на второстепенните разпоредители с бюджет към министъра на правосъдието продължават да се ползват за осъществяване на дейността им и остават в управление на Министерството на правосъдието,а частите от такива имоти се управляват от Пленума на Висшия съдебен съвет,който разпределя ползването им на Министерството на правосъдието за същите нужди.

Мотиви:

След предоставяне на съдебната власт на недвижимите имоти за нуждите и,в много от тях съвместяват дейността си органи на съдебната власт и второстепенни разпоредители на МП/най-често това са служби по вписванията,но има и други /.Те или ползват цели етажи,или части от етажи.Така например,в много съдебни сгради едно или две помещения от етаж се ползват от служби по вписванията,други помещения на същия или други етажи-от служби по пробацията,а на някои етажи има арестантски стаи,или пък те са под нивата на основния етаж.

Ако разпоредбата остане в този си вид,както действа сега, с оглед нормата на пар. 83 ал.3 ПЗР ЗИД ЗСВ,ще има огромни затруднения от технически и правен характер-преактуване на сградата пред съответния областен управител за управление от ВСС,преактуване само на части от помещение, или част от етаж за управление от МП,необходимост от общо разпределяне на разходи по ремонт и поддръжка от различни бюджети,заради общи части,невъзможност или практическа, или друга трудност при заснемане и създаване на идентификатори по правилата на АГКК,трудности по актуване на тези части,невъзможност или трудност за застраховане с една обществена поръчка ,заради различните източници на бюджетирание,респ.-разходване на бюджетни средства,както и определяне на техническо задание за поръчката,трудност или невъзможност за определяне на щетите и т. н.

Затова предлагам,където от второстепенните разпоредители на МП се ползват само части от етажи, или отделни помещения,те да се предоставят

задължително за ползване на МП, както по силата на чл. 388 ал. 1 ЗСВ ,която да действа за в бъдеще,така и по силата на предложената за редактиране норма на пар. 83 ал. 2, която като преходна разпоредба да бъде изпълнена веднага, а цялата сграда,респ. и на съответната част от етаж или помещение да се управлява от Пленума на ВСС,което ще позволи всички тези неудобства и трудности да се елиминират.

Така ще се реши и още един проблем.Съгласно разпоредбата на чл. 389 ЗСВ предназначението на недвижимите имоти ,предоставени за нуждите на съдебната власт,не може да се променя без съгласието на органите на съдебната власт.Сегашното положение ще доведе до една фактическа съсобственост или съвместно ползване,но при промяна в обстоятелствата,ще създаде проблем за преуреждане на така уредените отношения.

От друга страна,при сега действащата редакция на пар. 83 ал. 2 ПЗР ЗИД ЗСВ , тези части от имоти,които остават в управлението на МП и не са самостоятелни,ще имат по необходимост общи части с останалите части от същия имот,управляван от ВСС.Няма как да не се стигне до спорове относно ползването на тия общи части.За да не се създава излишно неудобство от правен и всякакъв друг характер,предложеното изменение, мисля,че разрешава проблема.

Ако се приеме такава редакция на пар. 83 ал. 2 ПЗР ЗИД ЗСВ ,следва и разпоредбата на чл. 388 ал. 1 ЗСВ да се прередактира така:

Чл.388 ал.1.Пленумът на Висшия съдебен съвет разпределя ползването на недвижимите имоти,предоставени на съдебната власт между отделните нейни органи и може да възлага стопанисването им на административните им ръководители,както и разпределя ползването на частите от такива имоти на Министерство на правосъдието за нуждите на второстепенните разпоредители с бюджет към министъра на правосъдието.

ВНОСИТЕЛ

/Емил Димитров /